

Tryckt: HSH 32 (1851), s. 8 nr 5 (efter A); C. Russwurm, Eibofolke oder die Schweden an den Küsten Ehstlands und auf Runö (Reval 1855), s. 193 nr 3 b (efter A med några varianter ur B).

Åberopat, jämte 1345 års brev och biskop Magnus' vidimation 1354, i supplik 1627 6/8, tr. (efter Aschanei avskrift) HSH 32, s. 9–11 nr 6 (med felaktigt årtal: 1364 för 1354).

P. Johansen, Nordische Mission, Revals Gründung und die Schwedensiedlung in Estland (1951), s. 205 f.

Omnibus^a præsens scriptum cernentibus Henneka Höwepe^b salutem in Domino sempiter-nam. Tenore præsentium lucide recognosco me vendidisse locum curiæ in villa Laydes^c, vbj prius residebat Segeboldus Wredebäcke, discretis viris Holmenstein et Ju[w]en^d Gollensson et Assmu[n]t^e et Holueder^f et eorum veris hæredibus, cum agris, syluis, pratis, aquis, piscaturis, nemoribus et cum omnibus vtensilibus et pertinentijs, sicut idem Segeboldus prius possidebat, secundum modum et jus^g Sveciæ^h in perpetuum possidere. Jn cuius rej testimonium sigillum meum est appensum. Datum anno Dominj M. ccc.lxx^o. iii. in vigilia sancti Jacobj apostolj.

^aOmnibus B. ^bHöwepä B. ^cLaydessa B. ^dJulben AB; för rättelsen jfr Johansen, o. a. a., s. 206. ^eAssmut AB. ^fBokstaven d ändrad från t A, Holweter B. ^gÄndrat från jura (?) A. ^hSweciæ B.

X 248.

1373 augusti 10.

Nicolaus Kolner och Vicke van Gribow, riddare i det herredöme, som innehås av bröderna Wartislaw och Bogislaw, hertigar av Stettin med säte i borgen Wolgast, och Reimar van Nygenkerken och Michael Horn, väpnare i tjänst hos sagda furstar, vidimera junker Valdemars av Danmark privileiebrev 1338 9/5 (DS 3358) för staden Anklam ang. fit på Skänemarknaden och konung Magnus' av Sverige stadsfästelsebrev 1343 18/10 (DS 3737) för staden Anklam på dess fit i Falsterbo.

Orig. på perg. (7+21+19+4 rader), Stadtarchiv Anklam. — Skrivaren har på ett påfallande sätt ofta låtit radernas sista bokstav fortsätta i ett vågrätt streck ut i marginalen (jfr DS X 235). Texten här återgiven efter fotografisk kopia.

I Sv. Riksark. föreliggia avskrifter av originalvidimationen utförda av C. G. Styffe (i avskriftssaml. B 21) och K. H. Karlsson (i avskriftssaml. B 35, fol. 165 r-v), vilka underlättat läsningen av det något otydliga fotografiets; den senare avskriften är dessutom värdefull genom sina sigilluppgifter. — För avskrifter i danska riksarkivet jfr Dipl. Danicum II: 12 (1960), s. 67, och III: 1 (1958), s. 356.

Förtecknat: Hansisches Urkundenbuch IV (1896), s. 185 nr 445.

Titulaturen för brevets utfärdare ansluter till feudal terminologi och avser vasallförhållanden; jfr t. ex. F. L. Ganshof, Feudalism (2. eng. uppl., 1961), s. 69 f.; M. Bloch, Feudal Society (1961), s. 161 f.

För de vidimerade brevens text har nedan i första hand hänvisats till vederbörande band' av Dipl. Danicum (av år 1960 resp. 1958). 1338 års brev är nämligen i DS IV: 2 (1856) återgivet i en bristfällig lågtysk översättning, medan 1343 års brev i DS V: 1 (1858) utgivits efter Styffes ovannämnda avskrift, ej efter själva originalvidimationen.

Nos · Nicolaus · Kolner · Vicko de Gribowe · milites residentes jn dominio jllustrorum¹ principum dominorum vtpote · Wartislau · Bugeslau fratrū juniorū ducū · Stetinensis residencium in castro · Wolgast necnon Reymanus de Nygenkerken et Michael · Horn famulj principum predictorum coram · vniuersis presencia visuris et audituris · publice recongnoscimus et presentibus protestamur nos presentes fuisse · vidisse et audiuisse litteras jllustrorum² ac nobilium principum dominorum regum · videlicet Magni / regis Dej gracia Swecie Norwegie et Scanie · necnon · Woldemari · regis · Dacie non cancellatas non abolitas · nec in aliqua sui parte viciatas jpsorumque · veris sigillis integris sigillatas / Quarum tenorum / litterarum ·

videlicet tenor prime littore fuit talis · Woldemarus Dej gracia heres regni Dacie se *Dipl. Danicum II*: 12 (1960) nr 82 (jfr lågtysk övers. DS 3358) t. o. m. Andrea preposito in Randrus et canonico Arusiensi et aliis pluribus fidedignis^a

Tenor vero littore secunde per ordinem fuit talis[:] Omnis presens scriptum cernentibus · Magnus Dej gracia rex Swecie Norwegie et Scanie salutem se *Dipl. Danicum III*: 1 (1958) nr 373 (DS 3737) t. o. m. in festo beatj · Luce ewangeliste nostro sub sigillo / · Vt jgitur premissa nostra protestacio firmior elucescat · claritate · nos Nicolaus Kolner Vicko de Gribowe milites necnon Reymarus de Nygenkerken ac Michael^b · Horn famulj et armigeri nostra [sigilla]^c · ex certa nostra sciencia · duximus appendenda · et presentibus sunt appensa[.] Datum anno Domini M^o · c^oc^oc^o · lxxij^o · jpsō die beatj · Laurencij martiris.

Sigill (enligt K. H. Karlsson; se ovan): nr 1 fragment; nr 2 bortfallet från de kvarsittande remorna; nr 3 båt (eller horn); nr 4 två sparrar.

^aHärefter radutfyllande streck ms. ^bGenom resp. över bokstäverna hael överflödigt abbreviaturstreck ms. ^cSaknas ms; ordet uteglömt vid radskifte.

^{1,2}Sic ms för väntat illustrum.

X 249.

1373 augusti 15.

Bergen.

Konung Magnus bekräftar det brev (1362 2/9, DS 6665), som han givit Skeldulf (Botulfsson) i Månsta på Kungsäs gård i Näs socken i Jämtland, och sin son konung Håkans stadfästelsebrev härpå (1364 22/8, DS 7044), vilka (båda) brev hava vidfästs.

Avskrift i översättning i vidimation av lagmannen i Trondheim och Jämtland Henrik Jörgensson, dat. Trondheim 1601 31/7, Norske Papirer, Norges Riksark. (1937 från Danmarks Rigsark., Reg. 57, fasc. 17); vidimationen omfattar brev 1362 2/9 och 1364 22/8 (se ovan), föreliggande dokument rubricerat "Ett latinsk Breff", konung Olavs brev 1381 6/8 (*Dipl. Norv. XXI*: 1, 1970, s. 126–127 nr 163) och konung Kristians brev 1478 14/7. — Texten här återgiven efter fotokopia.

Tryckt: Jämtlands läns fornminnesförenings tidskrift VII (1919), s. 104 nr 4; Jämtlands och Härjedalens Dipl. I: 2 (1946), s. 118–119 nr 105; *Dipl. Norv. XXI*: 1, s. 112–113 nr 143.

Om Skeldulf Botulfsson se L. Bygdén, Kungsäs gods i Jämtland och dess ägare under medeltiden (Jämtl. fornm. tidskr. VII), s. 107 f.

Magnus medt Gudtzs naade Norrigis och Suerrigis konningh önnscher alle dennom som denne neruerenndis schrifft seendis worde euig sallighett wdj Herren. Wider att wy bekreffthe huiss breffue som erre Skielldolph y Monstadt paa nogitt wort goudtzs och jorder kaldis Konngness, liggenndis wdj Ness sogenn y wort lannd Jemtelanndt, ennthen giffne wed oss, saa och wor kiere sönns och herris konning Haagenns paa samme woris breff stadfestelss breffue, huilcke disse woris breffue ere thillhenngde, och wed neruerenndis breffuers liudelsse stadtteste wy woris willie effter samme breffuers artickler och puncter, alle och huer serdelis att blifue warigh wdj alld sinn störckis krafft. Huorf ore wy strenngeligenn forbiude wnnder woris hyldist och naade att ingenn, aff huad wilckor eller stadt hannd were kanndt, schall fordriste sig thill forscreffne Skielldolph eller hanns arffslinger imodt forscreffne woris och forscreffne wor sönns breffs liudelsse y nogenn maade att hindre eller forfanng att giøre och saa skaffer sig woris mildhett att schulle frawige. Giftuit wdj Bergenn anno Dominj 1373 paa jomfru Mariæ himmelfardz dagh.